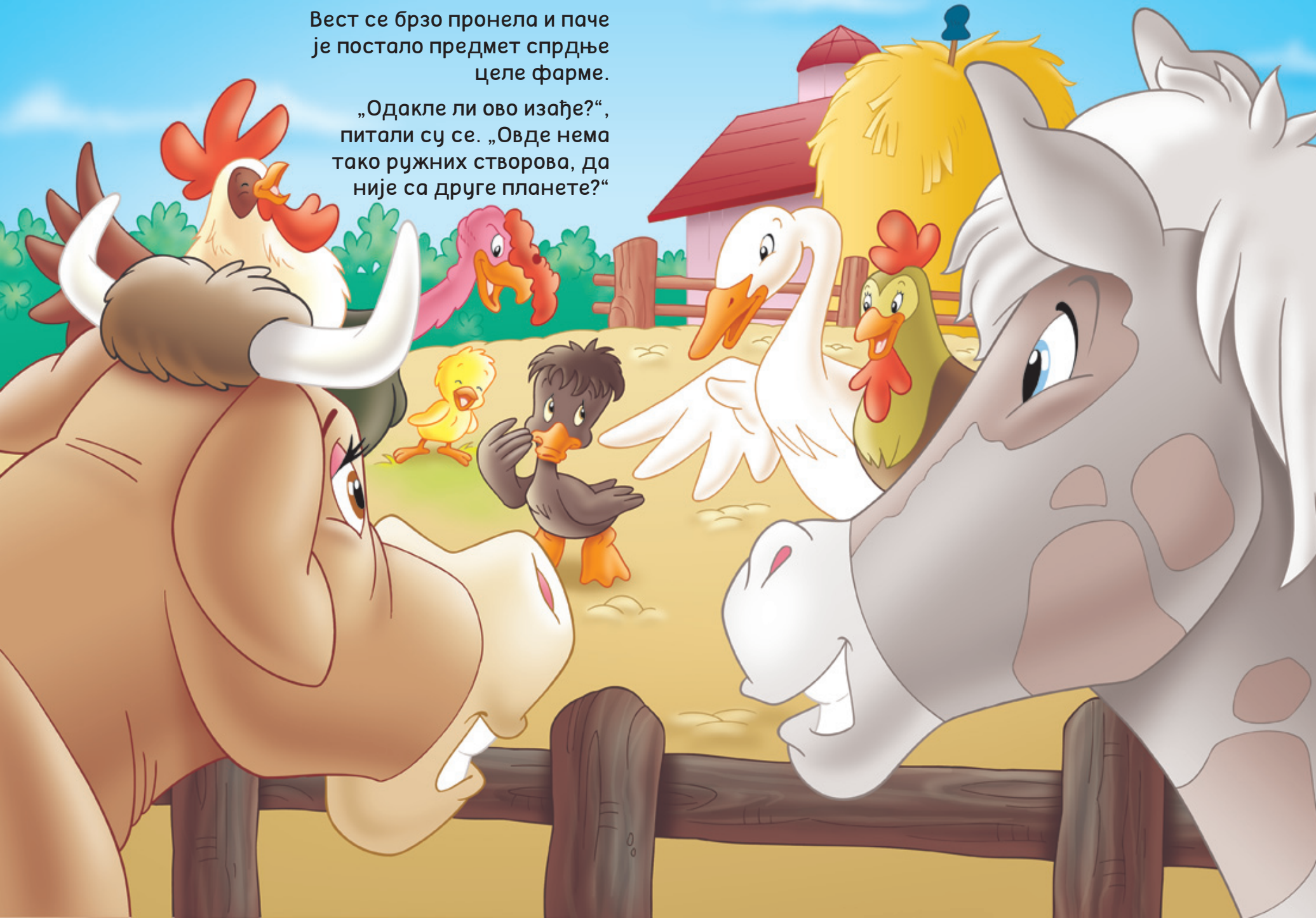

Једна патка добила је неколико пачића. Сви су били чисто жуте боје осим последњег који је био толико црн и трапав да су се све животиње на фарми уплашиле кад су га угледале. Али како он сам себе још увек није видео, изашао је из љуске јајета сав срећан и задовољан.

Вест се брзо пронела и паче
је постало предмет спрдње
целе фарме.

„Одакле ли ово изађе?“,
питали су се. „Овде нема
тако ружних створава, да
није са друге планете?“

И тако из дана у дан... Док паче није одлучило да побегне, пошто му је дојадило да слуша такве шале и цврете..

И једног летњег дана, када је почео да пада мрак, с великом тугом у срцу отишло је са фарме.

„Ти си луд!“, рекла му је једна птица. „Зар не знаш да је свет пун опасности?“

„Баш ме брига! Нигде нећу бити несрећнији него што сам овде!“, одговорило је паче.

Али птица је још како имала право! Чим је пала
ноћ, шума се претворила у страшно место пуно
најужаснијих чудовишта.

„Јој, што је страшно! Прождраће ме!“, закукало
је паче покривши главу крилима.

